

Arrest

nr. 187 272 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat V. HENRION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Tadjiekse origine, afkomstig van de provincie Baghlan, meer bepaald het dorp Tapa Sangak in het district Dahane-e Ghor. U verklaart er uw hele leven te hebben gewoond met uw ouders, broers en zussen. Uw vader was landbouwer en had 100 tot 150 jerib aan landbouwgronden. U ging vanaf uw zevende tot het moment van uw vertrek naar school in het districtscentrum, vlak bij uw dorp. Daarnaast ging u naar de moskee en hielp u uw moeder thuis. U kreeg ongeveer twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan problemen met de taliban. Zij stuurden een brief aan uw ouders waarin ze te kennen gaven dat zij u wilden inlijven in hun rangen zodat u aan de Jihad zou kunnen deelnemen. Acht dagen na de eerste brief kregen uw ouders een tweede brief van de taliban waarin ze schreven dat ze u zouden meenemen. Uw vader nam deze brief echter niet serieus. U bleef ondertussen naar de moskee gaan waar op een dag de taliban zich aandienden en u

meenamen naar Azizan Baba. Daar kreeg u een training om aan de jihad deel te nemen. Ze leerden u een wapen te gebruiken. Op de vierde dag gebeurde er iets waardoor vele talibanleden in het kamp weg moesten. U zag dat er geen wachters meer stonden buiten en zag uw kans om te ontsnappen. U zei dat u naar het toilet moest en kon via het toilet naar buiten ontsnappen en rende naar huis. De dag erna kon u wegvluchten uit Afghanistan. U was 6 maanden onderweg en kwam op 15 november 2015 aan in België. Op 2 december 2015 diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen dat het belangrijk is de waarheid te zeggen over uw herkomst en uw reële verblijfssituatie (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht inzicht te geven in uw situatie wat betreft herkomst en leefsituatie.

U maakt immers uw herkomst uit het dorp Tepa Sangak van het district Dahane-e Ghorī en uw profiel van landbouwerszoon niet aannemelijk.

Vooreerst valt op dat u, hoewel uw vader landbouwer was en 100 a 150 jerib aan gronden bezat die in uw dorp waren gesitueerd, niets kunt vertellen over de gewassen die uw vader teelde. Wanneer u dit wordt gevraagd kunt u op geen enkel moment, de vraag werd nochtans drie keren herhaald, aangeven wat uw vader kweekte op zijn gronden. U antwoordt opeenvolgend: 'ik weet het niet, ik kwam niet buiten door de bedreigingen van de taliban. Maar ik kan zeggen dat er mensen graan cultiveerden en spinazie' (CGVS, p. 4). Erna zegt u 'ik weet het niet maar er waren mensen die werkten op de gronden' (CGVS, p. 4). Voor een derde maal gevraagd naar de gewassen die uw vader teelde zegt u: 'over het land van mijn vader weet ik niets maar in het algemeen cultiveren mensen meloenen en andere soorten van gewassen' (CGVS, p. 5). Daarna past u plotsklaps uw verklaringen wat aan en stelt u dat uw vader voornamelijk graan teelde (CGVS, p. 5). Verder weet u ook niet wanneer het graan werd geoogst in uw regio (CGVS, p. 5). U beweert verkeerdelijk dat dit in de maanden saur en jawza (Afghaanse kalender, komt overeen met de periode april/ juni volgens onze kalender) gebeurde terwijl het graan in uw regio geoogst wordt in juli en augustus. Uw beperkte kennis over bovenstaande doet niet alleen twijfelen aan uw verklaringen over het beroep van uw vader en uw reële leefsituatie maar ook aan uw verklaringen over uw herkomst. Men mag verwachten dat u iemand die zijn gehele leven als landbouwers zoon in een rurale setting woonde, weet welke gewassen er verbouwd werden in zijn omgeving en wat de oogsttijden waren van die gewassen.

Daarnaast blijkt ook uw kennis over uw regio te beperkt.

Zo valt het op dat u bijna geen enkel dorp, waarvan de naam u werd voorgelezen kon situeren of duiden. Nochtans zijn de meeste van deze dorpen gelegen in de nabijheid van het districtscentrum. U verklaarde dat uw dorp vlak bij het districtscentrum gelegen is, op vijf minuten per wagen en twintig minuten te voet. Geconfronteerd met de dorpen Alefshah Kala, Qeshlaqtepa, Awkhorak, Aytak, Baklaw, Darray Kalan, Dehe Toran, Ganda Chasma, Ganji, Pay Kota, Qaburgha, Qala i Morad en Qaltaqol bleek u hier nog niet van gehoord te hebben. Over Chachma Jangan kon u zeggen dat er een moskee is met dezelfde naam, een berg en vissen. Chapodara en Darrahe Kalan kende u enkel bij naam. Het dorp Kampirak dat vrij ver van het districtscentrum ligt kende u eveneens, maar situeert u aan oostkant van uw dorp terwijl het ten zuidwesten van uw dorp ligt. Kharoti blijkt u ook te kennen maar situeert u aan noordkant van uw dorp terwijl Kharoti ten oosten ligt van uw dorp. Enkel Daymirak situeert u wel correct dichtbij uw dorp (CGVS, p. 7 t/m 9). Ook de bergketen Bibi Gawara dat uw district scheidt van Samangan provincie herkende u niet als dusdanig. U stelde dat u de naam had gehoord, er niet geweest was en het niet kon situeren (CGVS, p. 8). Men verwacht niet dat u als minderjarige alle dorpen en andere plaatsen in uw district haarfijn weet te situeren, maar de vaststelling dat u bijna geen enkel dorp kent noch correct kunt plaatsen in uw district ondermijnt uw stelling dat u vandaar afkomstig bent en uw gehele leven daar heeft gewoond.

Buiten uw eigen school kon u geen enkele andere school in uw district noemen en dit terwijl er tientallen scholen zijn in Dahane-e Ghorī (CGVS, p. 18). Bevreemdend is ook dat u de afstand van uw dorp tot de hoofdstad van Baghlan, Puli Khumri, niet eens bij benadering kunt inschatten (CGVS, p. 18). Er loopt nochtans van het districtcentrum van Dahane-e Ghorī, dus vlakbij uw dorp, een hoofdweg die naar de hoofdstad voert. Dahane-e Ghorī is ook gelegen naast het district Puli Khumri. Verder beweerde u

verkeerdelijk dat er in uw district en de provincie Baghlan nooit overstromingen zijn (CGVS, p. 8). Nochtans was er in 2014 een zware overstroming in het noorden van de provincie die verschillende mensenlevens opeiste en duizenden mensen dakloos maakte. Het kwam in de internationale pers. Gevraagd naar ruïnes of oude monumenten in Baghlan kunt u er ook geen noemen (CGVS, p. 20), terwijl Baghlan bekend is om zijn 23 sites met ruïnes van historische waarde. Ook in uw district is er zo een ruïne. Hoewel u gedurende tien jaar naar school ging kent u de omliggende provincies van Baghlan niet en kunt u ook niet vertellen welke provincies u moest doorkruisen om van Baghlan naar Nimruz te reizen, de grensovergang waarlangs u uw land uitvluchtte (CGVS, p. 19). Hoewel er een stembureau was in uw dorp kunt u ook niet vertellen wanneer er verkiezingen werden gehouden in Afghanistan. Nochtans gingen de verkiezingen in Baghlan gepaard met veel veiligheidsincidenten (CGVS, p. 18). U weet, wat betreft nationale politiek, ook niet wie Abdullah Abdullah precies is (CGVS, p. 19) terwijl hij zowel in 2009 als in 2014 deelnam aan de presidentsverkiezingen in Afghanistan. U weet enkel dat hij Afghaans is en in de politiek zit. U geeft zelf aan dat Aminullah Amarkhel de gouverneur van Baghlan zou zijn maar later corrigeert u zich en zegt hij dat Aminullah Amarkhel de politiechef van Baghlan is. Hoewel dit laatste klopt is het vreemd dat u de naam zelf ten berde brengt, maar dat u op het einde van het gehoor moet toegeven dat hij niet de gouverneur van Baghlan was maar de politiechef (CGVS, p. 19). De informatie die u wel geeft komt daardoor ingestudeerd over. Informatie waaruit voorgaande elementen blijken werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Tot slot valt op dat u bijzonder weinig concrete informatie kan geven over de veiligheidssituatie in uw district. En dat terwijl er veel taliban activiteit is en dat het er erg onrustig is. U blijft bij uitlatingen als 'Het moment dat er basissen en troepen waren was de situatie veilig maar nu... Ik denk dat je beter weet wat er nu aan de hand is daar' en 'wat moet ik vertellen?'. Op de vraag of Dahane-e Ghorī onder controle is van de taliban en sinds wanneer antwoordt u 'Zelfs voor mijn geboorte het is altijd een dag goed een dag niet goed' (CGVS, p. 10). Men mag verwachten dat u veel meer en gedetailleerder en concreter kunt uitweiden over de veiligheidssituatie in uw district en in uw provincie. Baghlan, en uw district Dahane-e Ghorī meer specifiek, zijn het schouwtoneel van talloze incidenten, aanslagen en clashes tussen het overheidsleger en de taliban. Indien u er uw gehele leven zou geleefd hebben zou u hier meer moeten over kunnen vertellen. Verder kunt u geen enkele naam van een talibancommandant geven in uw district, terwijl u wel 'de belangrijke' kent (CGVS, p. 10).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-e Ghorī gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Dahane-e Ghorī in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen" en van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"IN RECHTE

[...]

TOEPASSING IN CASU

Verzoeker wenst zijn aanvraag aan het oordeel van Uw Raad te onderwerpen, daar hij niet akkoord gaat met de bestreden beslissing. Het CGVS is van oordeel dat de eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij werkelijk afkomstig is uit het dorp Tapa Sangak, district Dahane-e Ghorī, provincie Baghlan, Afghanistan waardoor zijn vrees voor vervolging als ongeloofwaardig wordt beschouwd.

De motivering van de bestreden beslissing rust echter op een appreciatiefout. Verzoeker is een vluchteling.

De bestreden beslissing erkent dat verzoeker kennis heeft van de regio, maar oordeelt dat die kennis ingestudeerd overkomt.

Alvorens op de verschillende onderdelen van de bestreden beslissing over te gaan, moet de nadruk worden gelegd op verzoekers profiel. Er is geen twijfel over de Tadjiekse afkomst van verzoeker, noch over zijn Afghaanse nationaliteit. Hij komt van een heel arme familie, die heel veel problemen heeft gekend. Hij heeft dus heel weinig cultureel bagage gekregen van zijn familie, die in extreme armoede woonde.

Dit moet in de achterhoofd worden gehouden bij de beoordeling van verzoekers verklaringen.

1. Kennis van verzoeker van de gewassen die zijn vader teelde

De bestreden beslissing oordeelt dat verzoeker beter had moeten weten wat zijn vader teelde op zijn gronden, en verwijt dat hij in eerste instantie zei dat hij niet wist wat zijn vader teelde om daarna te zeggen dat hij granen teelde.

Er moet echter geoordeeld worden dat verzoeker wel goed weet wat er met de gronden gedaan werd:

[...]

Er moet dan geoordeeld worden dat verzoeker de eerste vraag niet had verstaan:

[...]

De eerste vraag is niet nauwkeurig: er werd gewoon gevraagd wat er in het algemeen gecultiveerd werd, zonder te preciseren dat het om verzoekers vaders land ging. Logischerwijze antwoordt verzoeker dan ook wat mensen in het algemeen cultiveren.

De tweede vraag is ook uiterst onduidelijk: wat er op de grond staat. Verzoeker had duidelijk niet begrepen dat het om de granen ging, gezien hij het over mensen op de gronden had.

Zou de kennis van verzoeker ingestudeerd zijn, dan is het uiterst vreemd dat als de vraag hem in het algemeen wordt gesteld, dat hij er niet op kan antwoorden, maar als men hem een concrete vraag stelt van zijn dagelijks leven, zoals: at je de voedsel van je gronden, dan kan verzoeker wel een gedetailleerd antwoord geven. Dit wijst dus op het feit dat verzoeker eerst de vraag niet had verstaan, en dat zijn kennis allesbehalve ingestudeerd is.

2. Kennis van verzoeker van zijn regio

Verzoeker kan zijn dorp goed beschrijven: hij vertelde dat het voornamelijk vlak is, met enkele bergen. Dat het rond het dorp voornamelijk landbouwgronden zijn. Hij kan verschillende dorpen situeren rond zijn dorp.

De bestreden beslissing verwijt dat verzoeker "bijna geen enkel dorp" waarvan hem de naam voorgelezen werd kan situeren. Echter dient vastgesteld worden dat verzoeker zes dorpen kan situeren (CGVS, bl. 9 en 18).

Voor de rest is het inderdaad zo dat verzoeker niet op alle vragen kan antwoorden. Hieromtrent moet niet uit het oog worden verloren dat verzoeker amper 16 jaar oud was en dat hij niet veel buiten zijn dorp is gegaan, met uitzondering van het district centrum waar hij naar school ging. Zoals in het begin vermeld, was verzoekers familie heel arm, waardoor hij geen toegang had tot belangrijke culturele elementen, zoals bekende personen, kennis van de politieke leiders en dergelijke zaken.

Rekening houdend met het profiel van verzoeker moet er dus geoordeeld dat de kennis die hij heeft van zijn regio overeenstemt met wat men van iemand zoals hem kan verwachten, die heel zijn leven in het dorp Tapa Sangak heeft gewoond.

3. Kennis van verzoeker van de veiligheidssituatie

De bestreden beslissing oordeelt dat verzoekers kennis van de veiligheidssituatie onvoldoende is om zijn herkomst aannemelijk te maken.

Tegelijk vermeldt de bestreden beslissing:

"U antwoordt opeenvolgend: "Ik weet het niet, ik kwam niet buiten door de bedreigingen van de taliban".

Het is trouwens duidelijk dat verzoekers leven beïnvloed werd door de taliban:

[...]

Verzoeker antwoordde als volgt op de vraag omtrent de veiligheidssituatie:

[...]

Rekening houdend met het profiel van verzoeker moet geoordeeld worden dat hij een goede kennis heeft van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, dat daarenboven doorleefd overkomt.

4. De vluchtmotieven van verzoeker

Verzoeker vertelt zijn problemen met heel veel details en op een doorleefde manier. Hij legt uit hoe hij gedwongen werd op in te lijven bij de Taliban, hoe hij meegenomen werd naar een trainingskamp, hoe hij daarvan gevlucht is.

De bestreden beslissing, omwille van kleine onwetendheden van verzoeker omtrent zijn regio van herkomst, houdt geen rekening met deze verklaringen. De geloofwaardigheid ervan wijst er echter net op dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit Dahne Gori.

Inderdaad, het feit dat de vluchtmotieven van verzoeker wel geloofwaardig zijn wijst erop dat zijn herkomst ook geloofwaardig is. De bestreden beslissing kon zich niet beperken tot het onderzoeken van een klein deel van verzoekers verklaringen en moest op basis van het geheel van de elementen van het dossier bekijken of verzoeker al dan niet nood had aan bescherming.

Zou Uw Raad oordelen dat het niet over voldoende elementen beschikt om het vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, dan moet de bestreden beslissing worden vernietigd om een zorgvuldig onderzoek te doen van verzoekers verklaringen.”

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban werd bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn profiel van landbouwerszoon en aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Tapa Sangak, district Dahane-e Ghor, provincie Baghlan gelet op (a) zijn gebrekkige kennis van de gewassen die zijn vader teelde op zijn landbouwgronden, (b) zijn gebrekkige kennis van de omliggende dorpen, (c) zijn gebrekkige kennis van andere scholen in zijn district, (d) het feit dat hij de afstand van zijn dorp tot de hoofdstad van de provincie Baghlan niet eens bij benadering kan inschatten, (e) zijn gebrekkige kennis over overstromingen in zijn provincie, (f) zijn gebrekkige kennis over ruïnes in zijn provincie, (g) zijn gebrekkige kennis over de verkiezingen en belangrijke figuren in zijn land en provincie, en (h) zijn gebrekkige kennis over de veiligheidssituatie in zijn provincie. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen die verzoeker zou hebben gekend in zijn beweerde regio van herkomst.

Verzoeker slaagt er in onderhavig verzoekschrift niet in een licht te werpen op voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Waar hij aanvoert dat de hem tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gestelde vragen over de gewassen die zijn vader op zijn landbouwgronden teelt, onduidelijk waren, kan hij niet worden gevolgd. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt duidelijk dat de vragen betrekking hadden op deze gewassen en op de gronden van zijn vader. De vragen werden bovendien meermaals en in andere bewoordingen herhaald. Verzoeker verklaarde bovendien als volgt: *“Over het land dat mijn vader cultiveerde weet ik niets maar in het algemeen cultiveren mensen meloenen en andere soorten van gewassen”* (gehoorverslag CGVS, p. 5) (de Raad onderlijnt). Aldus kan verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet dienstig aanvoeren dat hij de vragen niet goed had begrepen of dat deze vragen onduidelijk waren.

Waar verzoeker er vervolgens op wijst dat hij zijn dorp goed kan beschrijven, kan hij evenmin worden gevolgd. Dat hij weet dat het *“voornamelijk vlak is, met enkele bergen”* en dat er *“rond het dorp voornamelijk landbouwgronden zijn”*, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een gedetailleerde en

doorleefde omschrijving van zijn dorp. Dat hij zes dorpen rond zijn eigen dorp kon situeren doet op zich geen afbreuk aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat hij vele andere dorpen niet kende of kon situeren. Er dient bovendien op gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad en/of een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Dit klemmt des te meer daar verzoekers stelling in onderhavig verzoekschrift dat zijn familie heel arm was, niet valt te rijmen met zijn verklaring dat zijn vader 100 à 150 jerib landbouwgrond bezat waarop mensen waren tewerkgesteld en dat zij een koe en tien schapen hadden (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). Eens te meer wordt dan ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden profiel.

Betreffende zijn kennis van de veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van enkele van zijn verklaringen dienaangaande en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder evenwel *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekking volgens hem onjuist zou zijn, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Dat verzoekers verklaringen over zijn vluchtmotieven geloofwaardig zouden zijn, zoals hij beweert in onderhavig verzoekschrift, kan evenmin worden aangenomen. Immers, in de bestreden beslissing wordt er terecht gesteld als volgt: *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-e Ghorī gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Dahane-e Ghorī in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.”*

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahane-e Ghorī, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de

Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Baghlan, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER